

[Hans Chr. Jepsen.]

nærmere på, hvad der kan lade sig gøre med disse to lovforslag.

Steen Folke (VS):

Det, der er mest karakteristisk ved de to forslag, der er til behandling her, er den store principielle lighed imellem de to forslag: i begge tilfælde er der tale om at give virksomhederne bedre muligheder for at fremføre og/eller tilbageføre underskud. Det er altså skattefiduser, der er tale om, og dem har vi rigeligt af i forvejen.

Jeg mener, det også er karakteristisk i skatteministerens fremsættelsestale, at den eneste argumentation, der fremføres imod fremskridtspartiets og de andre borgerlige partiers forslag, er en teknisk argumentation, der går på, at det vil komplicere skattereglerne også at give adgang til at tilbageføre underskud. Det skal da nok være rigtigt – det har jeg ingen grund til at betvivle – men det er lige så klart, at vores indvendinger mod både fremskridtspartiets og de andre borgerlige partiers og socialdemokratiets og regeringens forslag ikke er indvendinger af teknisk art, men er principielle indvendinger mod, at man bliver ved at imødekomme erhvervslivets, kapitalejernes, krav om at få stadig bedre skattevilkår, samtidig med at man pålægger lønarbejderne i samfundet den ene byrde efter den anden.

Jeg vil ikke påstå, at vi efterhånden er så fantastisk overraskede over, at der er denne lighed mellem den socialdemokratiske regerings og den borgerlige politik: vi har sådan set i mange år understreget, at de forskelle, der var, var nogle gradsforskelle, var nogle nuanceforskelle, men det principielle sigte i socialdemokratiets og regeringens politik har i årevis været nøjagtigt det samme som det principielle sigte i de borgerlige partiers politik.

Ordføreren for forslagsstillerne (Erlendsson) (FP):

Jeg må måske tage mit udgangspunkt i den sidste talers bemærkninger om, at disse to love skal imødekomme erhvervslivet og kapitalejerne. Kapitalejerne er jo nødvendige for erhvervslivet, og det er lykkeligt, at socialdemokratiet har indset det, og at de væsentligste indvendinger, de har mod lovforslagene, går på teknisk argumentation. Det tyder på, at regeringen har forstået, hvad det drejer sig om.

Vi er derimod langt fra overbevist om, at

denne tekniske argumentation er gyldig. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det for os i lovforslag nr. L 44 tydeligt fremgår, at det netop er virksomhedernes opretholdelse, som er det bærende i vort forslag, idet der i § 15 står, at for så vidt fradraget kan rummes i den for et tidligere indkomstår opgjorte skattepligtige indkomst, skal det ikke overføres til noget senere indkomstår. Det er netop noget, der har betydning for virksomhedens likviditet, at den, hvis den står i en betrængt situation, kan få sin likviditet styrket ved at få betalt tilbage, hvad der inden for en, skal vi sige rimelig tidsperiode er betalt for meget. Nu er der jo lavet visse lempelser, idet man kan fremskrive dette underskud i de første 2 år, og senere vil det blive i 5 år, og få en vis udligning for det fremtidige overskud, men man opnår ikke det, som er af særlig betydning for os, nemlig at tilføre virksomheden likviditet på det tidspunkt, hvor der særlig er behov for det.

Vi kan heller ikke se, at der er noget provenutab. Vi mener, at der netop vil være en provenugevinst, hvis vi kan opretholde virksomhederne ved at tilføre dem likvid kapital på det tidspunkt, hvor de har behov for det. Vi mener, at likviditetsspørgsmålet er et af de allervigtigste for virksomheder i en nedgangsperiode, og det klares ikke nær så godt ved regeringens forslag, selv om det er en forbedring af det nugældende, som ved en gennemførelse af vort forslag.

Jeg vil gerne sige et par ord om det rent historiske. Vi bygger naturligvis på den tankegang, som kom frem i det radikale venstres folketingsgruppes forslag den 20. november 1974 om det næste halve års politik. Vi fattede straks stor sympati for punkt 13, som lød, at det skattemæssige underskud i en virksomhed skulle kunne bringes til fradrag i overskud indtil 2 år før og 5 år efter. Jeg vil gerne bruge lejligheden til også her at udtale anerkendelse af, at de radikale er kommet med sådanne erhvervsøkonomisk positive betragtninger, som de har fulgt op med deres lovforslag nr. 108 af 1974 og nr. 194 af 1975.

I øvrigt vil jeg sige, at vore synspunkter med hensyn til disse forslag fremgår dels af bemærkningerne til vores lovforslag vedrørende udvidet fremførsel af underskud m. v., dels af den debat om lovforslag nr. 36 sidste år vedrørende overførsel af underskud, specielt hvad der er fremført under tredje behandling den 1. juni 1976.